

[Elgaard.]

fjendtligt modsætningsforhold til de europæiske lande, og da navnlig kolonimagterne, eller om vi kan vinde deres venskab ved en klog støttepolitik efter de retningslinier, der vel kan sammenfattes under betegnelsen Trumans punkt 4.

Venstre kan give sin fulde tilslutning til de betragtninger, ministeren fremsatte om hjælpen til disse oversøiske områder. Dette arbejde i menneskehedens interesse bør også vort land yde sin fulde støtte. Også vor sikkerhed berøres nøje af det politiske forhold, der kan etableres til vel især de afrikanske befolkningsgrupper. For et års tid siden, da spørgsmålet om Grækenlands og Tyrkiets optagelse var på dagsordenen, blev det meget klart præciseret, hvilken afgørende betydning for Europas sikkerhed en rolig udvikling i Det mellemste Østen ville få. Disse synspunkter har forstærket gyldighed i dag.

Den økonomiske hjælp til oparbejdelsen af en forbedret økonomisk og kulturel standard blandt disse endnu underudviklede befolkninger, der naturligvis befinder sig på forskellige udviklingstrin, må nødvendigvis i det væsentligste komme fra Amerika. Ville der ikke være anledning til på ganske fordomsfri basis at undersøge, hvorledes et intimt samarbejde mellem de europæiske lande og USA kunne etableres på dette område? Amerika er endnu et land i så rivende teknisk udvikling, et land, der endnu importerer arbejdskraft, at det må synes unaturligt, at man fra amerikansk side også skulle påtage sig at forsyne disse lande med teknisk og administrativ bistand ved udsendelse af amerikansk kvalificeret arbejdskraft. Derimod ville det være rimeligt, at de europæiske lande, der på disse områder kan yde en væsentlig indsats, satte ind på de tekniske og administrative områder i nært samarbejde med amerikansk kapital. Et sådant forenet fremstød ville måske også kunne bidrage betragteligt til mildnelse af den europæiske, vel næsten kroniske dollarnød.

Der er for mig ingen tvivl om, at initiativet til en løsning af de underudviklede områders mangesidede problemer hører til de vigtigste resultater af De Forenede Nationers virksomhed. Der er her vist vejen til opgaver af vidtrækkende moralsk og kulturel betydning og tillige til at forebygge en økonomisk og politisk udvikling, der kunne få

katastrofale følger, hvis ikke den mellemfolkelige solidaritet satte ind i overensstemmelse med de tanker, der er nedlagt i pagten.

Men een ting er jo at tage et initiativ og vække tilslutning til dette initiativ, en anden er at omsætte det i praktisk politik. Endnu er vel disse planer på et rent forberedende stadium, selvom enkelte ting allerede er taget op. Når nu imidlertid arbejdet, forhåbentlig i en nær fremtid, kommer til at antage fastere former, er der vel grund til at være opmærksom på, at det her ikke drejer sig om tekniske spørgsmål alene. Problemerne løses ikke ved ingeniørarbejder og grundforbedringer og spirende sociallovgivning. Teknikerne er uhyre vigtige, vi kan ikke undvære dem; de er ryggraden i det materielle opbygningsarbejde. Men opgaven er i nok så høj grad politisk. Den er tillige kulturel. Men det egentlige samvirke mellem de gamle højt udviklede folk og de underudviklede kræver en politisk forståelse af de underudviklede landes og befolkningers problemer. Jeg er overbevist om, at den højtærede udenrigsminister vil have sin opmærksomhed henledt på denne side af sagen i de internationale forsamlinger. Det er den politiske ledelse af hele dette storstilede program, der kommer til at betinge dets succes eller fiasko.

Indenfor FN er de gamle europæiske kulturnationer jo i et forsvindende mindretal. Deres interesser kan ikke vække dybere følelser blandt de oversøiske lande, hvis historiske traditioner ikke er præget af altfor stor hjertelighed overfor Europa. Ikke desto mindre er det min overbevisning, at der indenfor FN vil vindes varm sympati for f. eks. Sveriges sag, efter at den svenske udenrigsminister har indbragt den russiske nedskydning af to svenske flyvemaskiner over Østersøen for generalforsamlingen. Også vi her i Danmark følte os smertelig berørt ved tabet af svenske menneskeliv og ved denne krænkelse af de nordiske landes frihed til at færdes over internationalt farvand.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind på de mange enkeltheder i FN's arbejde, som er berørt, men alene indskrænke mig til på venstres vegne at give vor tilslutning til den indsats, der fra regeringens side gøres for at styrke FN's stilling som et vigtigt redskab, ja, det vigtigste redskab i den mellemfolkelige fordrageligheds tjeneste.